

כי מקום הפתח שלמעלה היינו הפתח של האצילות היא המלכות ונקראת מזוזה וכמו שאמרנו לעיל שמספר מזוזה הוא ס"ה כמנין אדנ"י שהוא שם של המלכות. **דְּהוּא תְּקוּנָא דְּבֵיתָא, וּפְתַחָא דְּבֵיתָא** שהיא התיקון של הבית של האצילות כי על ידה פועלות כל הספירות העליונות וכן היא הפתח לכניסה לאצילות. **מִהָהִיא מְזוּזָה עֲרֻקִין מְאָרִי נִימוּסִין, מְאָרִי דְּדִינִין קַמִּיהָ לָא מְשַׁתְּכְּחִין** מאותה המזוזה העליונה המלכות בורחים כל החיצונים בעלי החוקים המענישים את האדם לפי החוק ובעלי הדין אינם נמצאים לפניו. **וְקָבֵל דָּא לְתַתָּא, בַּד בַּר נָשׁ אֲתַקִּין מְזוּזָה לְפַתְחָא דְּבֵיתָא, וְהָאִי שְׂמָא קְדִישָׁא רָשִׁים בְּאַתּוּוֹי** וכנגד זה בפתח הבית למטה כאשר האדם מתקן המזוזה ושם הקדוש רשום באותיותיו על פתח הבית, **הָאִי בַר נָשׁ אֲתַעְטַר בְּעֵטְרוֹי דְּמְאָרִיָּה, וְלֹא קְרַבִּין לְפַתְחָא דְּבֵיתָהּ וַיִּנֵּן בִּישׁוּן, וְלֹא מְשַׁתְּכְּחִי תַּמָּן** זה האדם מתעטר בכתר של קונו והחיצונים מתייראים ממנו ולא קרבים לביתו מינים רעים ואינם נמצאים שם.

יש חיוב על האדם להקביל פני השכינה בכל ראש חדש ושבת

רַבִּי אַבָּא הָוָה אָתֵי מְלַמְחֵמִי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן רבי אבא היה בדרכו לבא אל ביתו אחר שהלך לראות את רבי שמעון ולהקביל פניו, **פָּנַע בֵּיהּ רַבִּי יַצְחָק, אָמַר לֵיהּ מַאֵן אָתֵי מְאָרִיָּה דְּנְהוּרָא** פגש אותו רבי יצחק שאלו אותו מאין אתה בא בעל האור, **וְנָבַר דְּאֲתַדְּבַק בְּנוּרָא דְּאַכְלָא כָּל יוּמָא, הָא נְהוּרָא עִמִּיהּ שְׂרִי** ומבאר למה קרא לו

הלימוד היומני

בעל האור, משום שאתה אדם שדבק באש אוכלת כל יום והאור שורה עימך תמיד.
אָמַר לִיהוָה, תִּנְיִנָּן דְּחַיּוּבָא עֲלֵיהּ דְּבַר נָשׁ, לְקַבֵּל אֲפִי
שְׁכִינְתָּא, בְּכָל יְרֵשׁ יְרַחֵי וְשַׁבְּתִי. השיב לו רבי אבא שנינו שיש חיוב
 על האדם להקביל פני השכינה בכל ראש חדש ושבת **וּמֵאֵן אִיהוּ. רַבִּיהּ** ומי
 הוא שצריך להקביל את פניו, זהו רבו. **כָּל שֶׁכֶּן בּוֹעִינָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא,**
דְּכָל בְּנֵי עֲלָמָא בְּעָאן לְקַבֵּל אַנְפּוּי כל שכן רבי שמעון בר יוחאי
 שהוא הגר העליון הקדוש שכל בני העולם צריכים להקביל את פניו. **אָמַר רַבִּי**
יִצְחָק, אֶהְדְּרָנָא עִמָּךְ, וְאֶקְבֵּל אַנְפִּי שְׁכִינְתָּא אמר לו רבי יצחק
 עכשיו אני אחזור איתך לביתך ואקביל את פני השכינה במה שאני מקביל פניך, **וְאַטְעֵם**
מַאֲיָנוּן מְלִין עֲלָאִין, דְּאַטְעֵמַת קַמִּיהּ ואטעם מאותם הדברים
 העליונים שטעמת לפני רשב"י ממה שחידש לך בסודות התורה.

בכל מקום שלא כתוב מי אמר את השיר היא השכינה שאמרה אותו
פִּתַּח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר לרבי יצחק מהחידושים ששמע מרשב"י, (תהלים קכג)
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׂאתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי
בַּשָּׁמַיִם. שִׁיר דָּא, לָא פְּתִיב מֵאֵן אָמְרוּ שיר זה לא כתוב מי אמר
 אותו. **אַלָּא בְּכָל אַתְרָא דְּאִיהוּ סְתִים, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָמְרוּ**
עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא אלא בכל מקום שהוא סתום ולא נתגלה מי אמר
 אותו תדע שרוח הקודש שהיא השכינה אמרה אותו על ישראל שהם בגלות.
הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם, הַיּוֹשֵׁב מִיבְּעֵי לִיהוָה, מֵאֵי הַיּוֹשְׁבֵי למה
 אמרה היושבי בשמים היה צריך לומר היושב בשמים.

היושבני ולא היושב כנגד י' עומק יסוד דאבא

אָלָא אוֹקִימָנָא, מֵאֵן דְּבַעֵי לְצִלָּאָה צְלוּתִיהָ קִמֵּי מְלָכָא

קְדִישָׁא אלא כבר ביארנו שמי שרוצה להתפלל תפילתו לפני הקב"ה,

בְּעֵי לְמַבְעֵי מַעְמִיקְתָּא דְכֻלָּא צריך לבקש מעומק הכל כלומר מיסוד

אבא הגנוז ביסוד אימא המלובש בד"א, **לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא, בְּמָה**

דְּכֻתִּיב כדי להשפיע ולהוריק את הברכות למטה כמו שכתוב, (תהלים קל) **שִׁיר**

הַמַּעְלוֹת מִמַּעַמְקִים יסודות דאו"א **קָרְאתִיךָ יְהוָה. וְהֵאֵי יו"ד**

יְתִיר, עַמִּיקְתָּא דְכֻלָּא הִיא וזו האות י' היתירה שאמר היושבני היא העומק

הזה יסוד דאבא, **וּבְהֵאֵי בְּעֵי לְמַבְעֵי בְּעוּתִיהָ, לְאַרְקָא בְּרַכָּאן**

לְהֵהוּא אֲתֵר דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם, לְאַתְּזָנָא מִנִּיהּ כֻּלָּא ובזה המקום

צריך לבון ולבקש בקשתו כדי להשפיע את הברכות לז"א הנקרא שמים שעל ידו יזונו כולם,

וְעַל דָּא הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם, בְּשָׁמַיִם מִפָּשׁ כי יוד דאבא יושב ומלובש

בד"א הנקרא שמים, **דְּכֵד אֵינּוֹן בְּרַכָּאן נְגִידוֹ וְאַתְּמַשְׁכוֹ מֵהֵהוּא**

אֲתֵר עוֹמְקָא דְכֻלָּא וכאשר אלו הברכות והשפע יורדים ונמשכים מאותו מקום

עומק הכל שהוא יסוד דאבא, **וְאַתֵּי־שָׁבֵן בְּאֲתֵר דְּאֶקְרִי שָׁמַיִם**

ומתיישרים במקום הנקרא שמים שהוא ז"א, **כְּדִין בְּרַכָּאן מִשְׁתַּכְּחִי**

בְּעֻלָּאי וְתַתָּאי אז הברכות נמצאות בעליונים ובתחתונים.

עבדים כנגד שאר שרי האומות

כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, מֵאֵי כְּעֵינִי עֲבָדִים על

איזה עבדים אמר כן. **אֵלֵיִן אֵינּוֹן שְׂאָר רַבְרְבֵי עַמִּין,**

הלימוד היומני

דָּלָא אַתָּוְנוּ אֱלָא מְשִׁיבֵי רָא (ס"א גופא) נֹפֵא דְאִלְנָא,
 דְיִשְׂרָאֵל מְתַדְבְּקֵי בֵיהּ אלא הם שאר שרי האומות שאינם ניזונים אלא
 משיירי ותמצית נוף האילן שהוא ז"א שישראל דבקים בו וניזונים ממנו כי ישראל מושרשים
 בשבעים ענפי אילן העליון בסוד שבעים נפש יוצאי ירך יעקב. וְכַד יִשְׂרָאֵל
 נְטָלִין בְּרִכָּאן מִהָהוּא אַתָּר, כְּלָהוּ מְתַבְּרַכֵּן מִיִּשְׂרָאֵל
 וכאשר ישראל יושבים על אדמתם ומקבלים ממנו את הברכות אז כל שאר שבעים שרי
 האומות מתברכים ומקבלים את השפע מישראל.

תחת שלוש רגזה ארץ – תחת שפחה כי תירש גבירתה

כְּעֵינֵי שְׁפָחָה אֶל יַד גְּבִירָתָהּ, דָּא הִיא שְׁפָחָה
 דְאֹקִימָנָא זוהי השפחה שהעמדנו שהיא לילית בת זוגו של הס"מ,
 דְקָטִיל קְדָשָׁא בְּרִידָהּ הוּא חֵילָא דְיִלָּה בְּמַצְרִים שהקב"ה הרג
 אותה ואת חילותיה במצרים כמו שכתוב ומת כל בכור וכו' עד בכור השפחה אשר אחר
 הריחים, דְהָא לִית חֵילָא דִידָהּ, אֱלָא כַד אַתְּנַגִּיד
 מְתַמְצִית דְהָאֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כי אין לה כח וממשלה מעצמה אלא רק
 מה שהיא מקבלת מהמלכות כשעם ישראל היו בגלות במצרים וכיון שיצאו נתבטל כחה
 וממשלתה. וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (דף רס"ו ע"א) גְּבִירָתָהּ אֶקְרִי וארץ ישראל היא
 נקראת גבירתה כי היא אדוניה ומלכותה בכל משלה. וְעַל הָאֵי כְּתִיב ועל זה
 כתוב, (משלי ל) תַּחַת שְׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ. מֵאֵן אֶרֶץ. דָּא אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל מי היא הארץ שרגזה, היא ארץ ישראל, כְּמָה דְאֶתְמַר. תַּחַת

הלימוד היומני